

ת"פ 24062/09 - מחלוקת לחקירה שוטרים - מח"ש נגד הנדי ערaida, אריאל פישולין, ישראל שץ

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 24062-09 מחלוקת לחקירה שוטרים -
מח"ש נ' ערaida ואח'

בפני כבוד השופט בכירה שרון לארי-ביבלי
בענין: מחלוקת לחקירה שוטרים - מח"ש
המאשימה

נגד
1. הנדי ערaida
2. אריאל פישולין
3. ישראל שץ
הנאשמים

גור דין - נאשם 1

רקע

הנאשם הורשע על פי הودאות בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן - **חוק העונשין**) ובביצוע עבירות שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. כתב האישום המקורי הוגש נגד הנאשם ושני שוטרים נוספים, אולם תיאור כתב האישום המתוקן יתרכו בעיקר במעשה של הנאשם.

בתקופת הרלבנטיתiae לשירות הנאשם כשוטר במשמר הגבול. הנאשם 2 היה קצין מפקד מחלוקת במשמר הגבול (להלן - **פישולין**) והנאשם 3 שירות צויר למרחב דוד (להלן - **שץ**). נטען כי ביום 19.7.17 היו השלושה במשמרת בשער האריות בעיר העתיקה בירושלים. בשעות הצהרים קיבל פישולין דיווח אודות בחור המחלוקת כרוזים (להלן - **המתלון**), כמו גם תיאור מראהו ומיקומו. השלושה איתרו את המתלון. בשלב מסוים, נעצר המתלון ליד חומה במקומם, בעוד פישולין נעמד מולו ובין השניים היו חילופי דברים. מיד לאחר מכן הגיעו הנאשם ושץ, אשר חסמו את דרכו של המתלון. הנאשם אחז בידו של המתלון, אשר ניסה למשוך אותה מאחיזתו של הנאשם. או אז, הכה אותו הנאשם במכת אגרוף לפניו. מיד לאחר מכן שץ הכה את המתלון באגרוף בעורפו. המתלון הוביל מן המקום על ידי השלושה כשראו וגבו מכופפים לפני הרצפה, בזמן שהמן שהיה מסביב החל לזרוק בקבוקים אל עבר השלושה. בעקבות התפרעות ההמון התרחקו הנאשם ופישולין מן המתלון ושץ הוא זה שהובילו.

טען עוד כי בהמשך אותו היום ערכו פישולין ושץ דוחות פעולה בהם תיארו במדויק כי המתלון תקף את הנאשם באופן שהצדיק הפעלת כוח נגדו. עוד באותו היום נתבקשו השלושה למסור גרסתם בעדות בפני חוקר משטרת. הנאשם מסר

בכזב בחקירתו במשטרת כי המתلون בעט בשוק הימנית של רגלו, ובכך ביקש להסביר בכזב את הסיבה בגיןה הכה את המתلون במכות אגרוף. פישולין ושץ מסרו גם כן עדות כאמור.

ביום 5.5.19 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה וירושע בעובדות כתוב האישום המתווך, ושלח לקבלת תסקير שירות המבחן בעניינו, אשר יבחן את שאלת ביטול הרשותו. המאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית הינה להרשה.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 3.9.19 עולה כי הנאשם בן 32, נשוי ואב לתינוקת. קורות חייו של הנאשם פורטו בהרחבה בתסקיר, וועלה מהם כי בילדותו ונעורתו תאו המשפחה התאפיין במצבהכלכלי כלכלי. עם סיום המסתגרת התיכונית התגיים לצבע ושרת כחובש צבאי ולוחם במג"ב, תוך שיטים שירות החובה בהצלחה. בהמשך, התגיים לשירות קבוע בתור שוטר מג"ב, ובמהלך תקופה זו קיבל מספר תעוזות הערכה. הנאשם הושעה מתפקידו בעקבות האירוע נשוא כתוב האישום ומזה לשנתיים אינם עובד.

ה הנאשם נטל אחריות מלאה למשעו, וביטה חרטה ויכולת התבוננות במניעי התנהגותו. הנאשם שיתף שהairoע התרחש ברקע תקופה מתחזה באזורי הר הבית, כאשר מספר שוטרים עברו פגיעות קשות. כך למשל, יומיים לפני האירוע נשוא הליך זה, נהרגו בפיגוע שניים מחבריו, שירותו בתפקיד זהה לשלו. הנאשם מסר כי אירועים כגון דא הובילו אותו לתקופה מתחזה רגשית, כעס ולחץ אשר השפיעו על שיקול דעתו באירוע המתווך בכתב האישום. ביחס לעבירות השיבוש מסר הנאשם כי בזמן האירוע הרגש בעיטה ופירש אותה כניסה תקיפה מצד המתلون. הבהיר על ידו כי לא היה מודوح דיוקן שקרי אלמלא הרגש בעיטה. להערכת השירות, הנאשם היה תחת לחץ של הצברות אירועים קשים אשר ברגע לחץ ועימות, פירש התנהלות המתلون כתקיפה. הנאשם הביע חרטה על ביצוע שתי העברות, הביע אמפתיה לפיגועו במתلون וניכר כי הוא מבין את הפסול במשעו.

שירות המבחן פרט את גורמי הסיכון להישנות המעשים ואת גורמי הסיכון לשיקום. בתוך כך, התרשם שירות המבחן מכולותיו התפקודיות הטובות של הנאשם; העבודה כי שמר על רצף תעסוקתי במשך שנים; יכולתו לבצע תפקידיו באופן מלא ואחראי; היעדר עבר פלילי ושמירה על התנהגות נורמטטיבית וכוכנות לשאת בתוצאות מעשי המUIDים על יכולת ליטול אחריות מלאה למשעים. שירות המבחן העריך כי ללא טיפול קיים סיכוי מסוים להישנות התנהגות בעיתית, גם שלא במידע, וזאת נוכח העובדה כי הנאשם מתמודד עם אירועים טראומטיים שחוווה בשירותו כשוטר מג"ב. משכך, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לשנה; צו של"צ בהיקף של 200 שעות וביטול הרשותו בדיון.

ראיות לעונש

מטרת ההגנה העיד פקד דור ביטון שה הנאשם שימש כסגנו במשך שנים. בעדותו תיאר כי הנאשם הוא זה שסייע לו להשתלב במחילה, ובפרט בפן המקצועי בכל הנוגע להתנהלות מול אוכלוסיות שונות בירושלים. עוד עמד פקד ביטון על אופיו המיעוד ועל התקופה המתחזה ששרה, במהלך האירוע נשוא כתב האישום.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה בכתב ובעל פה על נסיבות ביצוע העבירה, ועל החומרה היתריה הקיימת במשעו של הנאשם, עת מסר דיוקן שקרי בגין השתלשלות האירוע. לדבריה, אין המקירה דנא מללא אחר התנאים הפסיקתיים

בדבר ביטול הרשעה בדיון, ובפרט בכל הנוגע לסוג העבירה ונסיבותה. משכך, טענה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין חדש לשמונה חדש מסר שירותו בעבודות שירות. באשר לעונש המתאים, עטרה המאשימה להויתר את הרשות הנאשם על כנה ולהשיט עליו מספר חדש מסר בעבודות שירות בשלישו התחתון של המתחם, מסר על תנאי ופיizio למתلون.

ב"כ הנאשם טען לביטול הרשות הנאשם. לדבריו, המקירה דין מלא אחר התנאים הפסיכיקטיים הנדרשים לביטול הרשותה. בטור קר, עמד על האווירה המתוחה והקשה ששררה באזורי ירושלים בתקופה הirlbanität, וכן על הישגיו המקצועיים של הנאשם במסגרת ישראל לאורך שנות עבודתו בארגון. ביום, קר נטען, עומד הנאשם בסיכון רב לסיום העסקתו לצמירות באופן המהווה נזק קונקרטי ממשי. עוד הפנה לאמר בתסוקיר שירות המבחן, המלמד על נטילת אחראיות והבעת חריטה כנה למעשי הצד הנאשם.

הנאשם בדבריו האחרון נטל אחראיות מלאה למעשי.

דין והכרעה

שוב מוטלת על בית המשפט מלאכה מרכיבת המביאה מן העבר האחד את סיפורו הגבורה של שוטרי משטרת ישראל, כמו גם האתגרים והקשישים הניצבים מולם במסגרת תפקידם באופן תדר; וכן העבר השני מצוי המעשה הפלילי בינו לבין הנאשם את הדיון. ואולם, עקרון בסיסי ומושרש בשיטתנו המשפטית המנחה את בית המשפט הוא עקרון השוויון בפני החוק, המהווה את אחד מעמודי הטווח המרכזיים בחברה דמוקרטית תקינה.

שאלת ביטול הרשותה

המסגרת הנורמטיבית בדבר ביטול הרשותה בדיון הינה ברורה וידועה, ואין לי אלא לשוב עליה כפי שתוארה על ידי בהחלהות קודמות. כלל ידוע ובסיסי בתרות הענישה קובע כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם, י:right; השע הוא בדיון. כל זה בא לידי ביטוי בהוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ולפיו בתום בירור האשמה יורה בית המשפט על זיכוי או הרשותו של הנאשם. לצד ביסוסו של הכלל האמור, הכיר המשפט בקיום של מצבים חריגים ויוצאי דופן, אשר אינם מתאימים להחלטת העיקרון העונשי הרחב, שאם לא כן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעה של הרשותה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשותה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי" (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 31.12.07), בפס' 9).

החוקים המסמיכים את בית המשפט להימנע מהרשעתו של הנאשם בדיון לא פירטו מה הם התנאים להימנע מהרשעה או ביטולה, והלכה פסוקה נדרשה לעניין זה. נפסק כי שניים הם התנאים המצטברים אשר בהתקיימותם רשאי בית המשפט להורות על ביטול הרשותה: התנאי הראשון הוא כי על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם; התנאי השני הוא כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקירה המסוים על הרשותה מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נב(3) 337, 342 (להלן: **הלכת כתב**)).

עוד **בהלכת כתב**, פרט לכך השופט לוין רשות שיקולים, לא ממצה, שיש בה כדי להדריך את בתי המשפט בעניין זה, ומהוות אף אחד מן הגורמים שיש להביא בחשבון בהחלטה בדבר הרשותה של הנאשם. בין השיקולים ניתן למנות את עברו הפלילי של הנאשם; חומרת העבירה ונסיבותה; תפקידו של הנאשם בביצוע העבירה; הסבירות כי עברו עבירה נוספת; וחסן של הנאשם לעבירה וכי (הלכת כתב, עמ' 334).

בשורה ארוכה של פסקי דין חזר בית המשפט העליון על הלהקה זו, תוך שהדגיש כי הימנעות מהרשעה הינה חריג שבחריגים השמור "אך למקרים חריגים וויצוין דופן שבהם איןיחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה" (רע"פ 18/619 **ב' מדינת ישראל נ' חיינסקי** (פורסם בנובו, 18.03.201)), וכן כי ראוי שתיעשה במשורה (רע"פ 18/1746 **פלהיימר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 18.04.201), בפס' 12). יתרה מכך, הדרישה בדבר הוכחת פגיעה בשיקומו של הנאשם על ידי הצגת נזק קונקרטי נותרה על כנה, חרף הטענה החוזרת לפיה על בית המשפט להידרש אף לנזק תאורטי עתידי בשיקומו של הנאשם (ראו: רע"פ 18/6429 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 18.11.18); רע"פ 14/7109 **סיג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 14.11.201); ע"פ 12/8528 **אלירן ציפורה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 13.03.201); ע"פ (י-ט) 20305-03-16 **מדינת ישראל נ' ליור זיסמן** (פורסם בנובו, 10.07.16)).

יובהר עוד, כי יש לראות בתנאים הפטיקתיים לביטול הרשותה כمبرאים ייחודיים של "מקובלות כוחות" (לענין זה ראו למשל- ע"פ (מרכז) 13450-01-18 **יונתן כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 18.05.201)), דהיינו: ככל שנסיבות ביצוע העבירה חמורות יותר, כך רובץ נטול מוגבר יותר על ההגנה להוכיח קיומו של נזק קונקרטי שיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וההיפך. יצא איפא, וכי שנספק לא אחת, כי על בית המשפט לעורוך איזון ראוי בין שיקולים העומדים בסיס הרשותת נאשמים בהם הרתעה והלמה, לבין שיקולי שיקום אינדיבידואליים של עושה העבירה.

ומן הכלל אל הפרט

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ובחנתי את נסיבות המקירה, אני סבורה, לא בלי לבטים, כי אין מקום להורות על ביטול הרשותה בנסיבות המקירה דנן, כמפורט להלן.

באשר לתנאי שענינו סוג העבירה ונסיבותיה;

הערך המוגן בבסיס עבירות התקיפה בה הורשע הנאשם הינו הגנה על שלמות גופו של אדם. אלימות המופעלת כלפי אדם הינה מעשה פסול ומכוער, אשר טמון בחובו, מעבר לפגיעה הפיזית, אף תחושת השפלה ופגיעה ממשית בצתותו של הנפגע לכבוד. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו עוסקים באלים המופעלת על ידי שוטר כלפי אזרח שלא לצורך, ומבליל שעומדת לשוטר סמכות להפעילה. עבירות השיבוש בה הורשע הנאשם פוגעת בערכים המוגנים של חקר האמת ועשיית משפט צדק, וכן בשמירה על שלטון החוק וטוהר ההליך המשפטי. מדובר בערכים העומדים בסיס ההליך הפלילי.

ציינתי לא אחת כי אין עורין ולא יכול להיות ספק כי לשוטרי משטרת ישראל תפקיד מרכזי בשמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי. נפסק כי "**משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היوم יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווחת הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרתי במדינה דמוקרטי לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מ吉利 פשעים ומニアתם וכלה בהתמודדות עם מתפקיד טרור אכזריות**" (ראו בע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' רמי מוסא** (פורסם בנובו, 10.10.201), בפס' 26). בטור כך, שוטרי משטרת ישראל פועלים יומם וליל להבטיח את שלום הציבור ולשמור על הסדר הציבורי.

אכן, לא פעם נתקלים שוטרי משטרת ישראל בסיטואציות אלימות ומסוכנות, תוך שעלייהם לקבל החלטות מהירות בתנאי לחץ ומבליל לחרוג מן הסמכות המקנית להם בחוק. נפסק כי עליהם להימנע מניצול כוחם לרעה. כך למשל

בבג"ץ 7141/05 **ויתקין נ' מפכ"ל המשטרה** (פורסם ב公报, 27.02.06) נפסק כי "האיסור המוחלט על שימוש בכח ואלימות בידי שוטרים, תוך חריגה מוגדר הנדרש באורח סביר להשתתת תכילת שמירת הסדר ובטחון הציבור, אינו צריך הדגשה. הוא מהוות אבן-יסוד בשיטה החוקית הנוגעת לפעולותם של גורמי אכיפת החוק במדינה... המשטרה אמורה להגן על הסדר ובטחון הציבור, ולהבטיח את שלומו של הפרט והכלל. היא לא נועדה להפיל את חייתה על הסביבה, והיא מנوعה מעשיית שימוש בכוחה שלא למטרה לשמה הוא הופק בידיה...". דברים אלה אף הובאו לאחרונה בהחלטתו של בית המשפט העליון ב-רע"פ 3823/19 **פלוני נ' המחלקה לחקירות שוטרים** (פורסם ב公报, 02.10.19).

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמדת כי הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה ברף הבינוני-גבוה;

במקרה אחר צינתי כי כאשר ניגש בית המשפט לבחון את נסיבות ביצוע העבירה, עליו להביא בחשבון את ההקשר הרחב בגדרו בוצעה העבירה על ידי הנאשם (ראו החלטתי ב-ת"פ 18-01-704 **מדינת ישראל נ' כתב** (פורסם ב公报, 18.09.19)). בהקשר זה נפסק כי על בית המשפט לבחון פעילות כוחות הביטחון בזיהורות יתרה, תוך שימת דגש על נסיבות האירוע ותנאי השטח, וכן "כאשר שוטרים או חילימ פועלים בתנאי לחץ וחירום שלא הם גרמו, המונעים מהם שקיילה ובחינה רגילים של החלטות והמחייבות החלטה מהירה שלא ניתן להתכן אליה מראש, יש לבחון את סיבותו פועלתם במסגרת תנאים מיוחדים אלה. אין לנתק את ההתנהגות מהתנאים שבסבו אותה. אין להעתיק את ההתנהגות לנסיבות מיוחדות בלבד" (ע"א 5604/94 **אוסמה חמד ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(2), 498 (2004)). אמת היא כי האלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלוון בוצעה באזרע בעל רגשות יתרה, אשר ידע מספר רב של אי-ਊי אלימות קשים. יתר על כן, וכך שהובא בתסaurus שירות המבחן, מדובר באירוע שהתרחש מספר ימים לאחר שחבריו של הנאשם איבדו את חייהם במסגרת פעילותם המבצעית. אין בנסיבות אלה כדי להוריד מאחריותו של הנאשם או מחומרת המעשה המייחס לו, כי אם לעמוד על האווירה המתוחה ששררה ברקע לאירוע נשוא כתוב האישום.

טענת המאשימה לפיה חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם מתעצמת נוכחות הרשעתו בעבירות השיבוש - בדין היא.

נדמה כי לא יכול להיות חולק בדבר חשיבותם של מזכירים ודוחות פעולה במהלך הפלילי. במסגרת עבודתו של השופט הפלילי, נתקל הוא באינספור דוחות פעולה ומזכירים אשר יש בהם לעיתים כדי להביא לידי הרשעתו של הנאשם במינוישן. ברי כי במסע אחר חקר האמת, נסמן בית המשפט על דוחות הפעולה והמזכירים המובאים לעיונו. שוטרי משטרת ישראל מגיעים תמיד למסור עדות בבית המשפט, אשר לעיתים קרובות נסמכת על האמור בדוחות הפעולה. ברי כי לשם שמיירה על טוהר ההליך הפלילי ותקינותו, תנאי מחיב הוא כי דוח הפעולה או המזכיר ישקוף נאמנה את אשר התרחש. מסירת מידע כוזב במסגרת מסמכים אלה עלולה לשמש את תפקודה התקין של מערכת המשפט, אולם אף חמור מכך, יש בה כדי להוביל להרשעתו של אדם על לא עול בכספיו, ומכך יש להימנע בכל מחיר. אוסיף עוד כי חוסר אמינות בדוחות הפעולה פוגעת בחזקת תקינות אותה מעניק בית המשפט לדוחות השוטרים, ובכך מביא לפגיעה נואשת באמונות המשטרה.

באשר לתנאי שעוניינו פגיעה בשיקומו של הנאשם;

تفسיר שירות המבחן מלמד על נטילת אחירות, הבעת חרטה והפנמה מלאה מצדו של הנאשם לפסול במעשייו. קורות חייו פורטו בהרחבה, ובפרט תוארה מסירותו של הנאשם לתפקידו כשוטר במרוצת השנים, על כלל הסיכוןים בהם עמד. הובהר בטיעוני ההגנה כי הרשעה בתיק דין עלולה להוביל לפיטוריו של הנאשם מן המשטרה.

המאשימה, מנגד, טענה כי הרשות הנאשם במסגרת הлик זה לא טוביל בהכרח לפיטורי ממשטרת ישראל. במסגרת טיעוניה הכתובים אף הציגה מספר מקרים בהם הורשו שוטרים בגין עבירות שביצעו, אולם עבודתם במשטרת ישראל לא הופסקה (עמ' 8 לטיעוניה בכתב). אכן, יש טעם בדבריה של המאשימה. משטרת ישראל היא זו הבוחנת את שאלת העסקתו של הנאשם, ואין בית המשפט מביע את עמדתו באשר להמשך תפקידו של הנאשם בארגון. מנגד, בבואהו של בית המשפט להורות על ביטול הרשותה הנאשם, הרי שהוא ישוקל, בין היתר, את שאלת העסקתו של הנאשם, ועל האופן בו הרשותה עלולה לפגוע בה. ודוקן: מדובר אף באחד השיקולים שעלה בבית המשפט לשוקל, ולענין זה ראו את רשימת השיקולים הבלתי מצאה של כב' השופט לוין בהלכת כתוב.

כל אחד מן הצדדים הפנה לפסיקה התומכת בטיעוני, וכן, ניתן למצוא פסיקות שונות בתחום ביטול הרשותה; יש ובתי משפט מורים על ביטול הרשותה של שוטרים שביצעו עבירות ברף חומרה נמוך יחסית, ויש ובתי המשפט מורים על הותרת הרשותה כל כנה. לא אחת ציינתי כי שאלת ביטול הרשותה הינה שאלת פרטנית, אשר תבחן על רקע נסיבות המקירה הפרטני המובא לפתחו של בית המשפט. בתוך כך, על בית המשפט לבחון מגוון רחב של שיקולים העולים מנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, כמו גם לתת את הדעת לניסיובתו האישית ולהיבט השיקומי.

בשים לב לכל האמור לעיל, ולאחר שבנתתי מחד את סוג העבירות בהן הורשע הנאשם, והחומרה העומדת בבסיסן, ומайдך בחנתי את נסיבותו האישיות של הנאשם ואת הפגיעה שעוללה להיווצר בשיקומו של הנאשם, אני סבורה כי אין מקום להורות על ביטול הרשותה של הנאשם ואני מותירה אותה על כנה. במסגרת האיזון הנדרש וסקול הנתונים במקבילות הכוחות שתוארה לעיל, אני סבורה כי יש לתת משקל נכבד לשיקולים בדבר שמירה על טוהר ההליך הפלילי וחקר האמת כمفорт לעיל.

למעלה מן הצורך עיר כי אין בהחלטתי זו משום ערעור נאמנותו ומסירותו של הנאשם לתפקידו במרוצת השנים. כפי שפורט בהרבה בתסaurus, הנאשם מתמודד עם סיכון של ממש, ואף נאלץ להתמודד עם אירועים שהויתרו בו טראומה.

זאת ועוד, לא נעלה מענייני המלצה של שירות המבחן להימנע מהרשותה של הנאשם, אולם כפי שכבר נפסק לא אחת יש אמן ליחס חשיבות רבה לتفسיר שירות המבחן, אשר מספק תמורה עשירה ומקצועית ביחס להיבטים שעיליהם הוא מופקד. ואולם, אין לראות בהמלצתו של שירות המבחן הכרעה זו מסורה אך ורק בידיו של בית המשפט, אשר בסמכותו לשקל את מכלול השיקולים הרלוונטיים באשר לעונש שיש להטיל על הנאשם (ראו ב- רע"פ 18/2023 בDIR נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.06.28), בפס' 14).

העונש המתאים

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הפגיעה בערכיהם המוגנים ובמדיניות העונשה הנוגגת, אני סבורה כי על מתחם העונש ההולם לנوع בין צו שירות ל佗עלת הציבור לבין מספר חדשני מסר, שיכל וירצטו בעבודות שירות.

تفسיר שירות המבחן מדבר بعد עצמו, ומלמד על נטילת אחריות וחרטה כנה. נטילת האחריות אף מתחבطة בהודאותו בכתב אישום מתוקן. יתר על כן, הנאשם נעדר עבר פלילי ושירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי היווה גורם מטלטל עבורו. עוד תואר בתסaurus כי הנאשם מתמודד עם אירועים טראומטיים שחוווה בתור שוטר לוחם, ואף פנה לקבלת טיפול רגשי.

בhinת האמור, אני סבורה כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין העונש ולהשิต על הנאשם צו מבחן וצו שירות ל佗עת הציבור. עיר כי אף אם בתחום העונש ההולם היה מתחילה במאסר שירותה בעבודות שירות, כדרישת המאשימה, מילא היה מקום לחרוג מן המתחם משיקולי שיקום ולהשיט על הנאשם עונש זה.

אשר על כן, אני מותירה את הרשותו של נגנש על כנה וגוזרת עליו את העונשים הבאים:

1. שירות ל佗עת הציבור בהיקף של 200 שעות. השירות יבוצע על פי תכנית שיגבש שירות המבחן. הנאשם יחל בריצוי השל"צ בתוך 30 ימים מיום קבלת התכנית. השירות רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בחחלה שיפוטית. הנאשם מזוהר כי ריצוי השל"צ במלואו יגרור את הפקעתו והטלת עונש חלופי.
2. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. הנאשם הווזהר בדבר MERCHANTABILITY הצעה לציתתו, לרבות המשמעות של ניתוק קשר עם שירות המבחן.
3. פיצוי למוחלון, ע"ת 5, בסך 1,000 ל". הפיצוי יופקד במצוירות בית המשפט בשני תשלוםומי החל מיום 1.12.19.

מציאות תשליך החלטה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים

נitan היום, א' חשוון תש"פ, 30 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.

חתימה